

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 541/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti L. s. r. o., B., zastúpenej obchodnou spoločnosťou L. s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. R. K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 9866/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti L. s. r. o. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júna 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti L. s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej obchodnou spoločnosťou L. s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. R. K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 9866/2006.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«Písomnosťou zo dňa 10. 03. 2008 označenou ako „Návrh na pripustenie zmeny účastníka konania a na zmenu súdneho exekútora“ (ďalej len „návrh“) doručenou Okresnému súdu Bratislava V dňa 13. 03. 2008 advokátska kancelária navrhovala, aby súd pripustil zmenu účastníka v exekučnom konaní z pôvodne oprávneného na nového oprávneného a po právoplatnosti uznesenie a pripustení predmetnej zmeny rozhodol o zmene pôvodne navrhovaného súdneho exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora Ing. JUDr. R. L., Exekútorský úrad H.

Písomnosťou zo dňa 19. 01. 2009 označenou ako „Žiadosť o konanie vo veci“ doručenou súdu dňa 26. 01. 2009 advokátska kancelária žiadala konajúci súd o konanie v predmetnej právnej veci a poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „exekučný poriadok“) podľa ktorého je súd povinný rozhodnúť o zmene súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora...

K pochybeniu súdu došlo tým, že po podaní návrhu súd v predmetnej právnej veci nevykonal žiadny úkon resp. takýto nie je sťažovateľovi známy.

Dňa 25. 02. 2013 sťažovateľ zastúpený advokátskou kanceláriou podal na Okresný súd Bratislava V písomnosť zo dňa 22. 02. 2013 označenú ako „Sťažnosť na postup súdu podľa ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov spočívajúci v porušovaní práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (ďalej len „sťažnosť“) a požiadal predsedu súdu ako orgán poverený vybavovaním sťažností aby, ak zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijal a zabezpečil vykonanie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov. V podanej sťažnosti sťažovateľ namietal postup súdu, ktorý smeruje proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, a to z toho dôvodu, že konajúci súd od podania návrhu ku dňu

podania sťažnosti je nečinný viac ako 1807 dní. Sťažovateľ mal za to, že takýmto postupom súdu došlo k zbytočným prietahom v konaní.

Na sťažnosť súd do dňa podania tejto ústavnej sťažnosti nereagoval a o návrhu nerozhodol...

V súlade s ustanovením § 50 ods. 1 písm. a) zákona o organizácii Ústavného súdu SR má sťažovateľ za to, že Okresný súd Pezinok svojím postupom v predmetnej veci spôsobil zbytočné prietahy a tým porušil právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru...

Ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, Okresný súd Bratislava V ako všeobecný súd nezabezpečil v danej právnej veci taký procesný postup, ktorý by odstránil stav právnej neistoty sťažovateľa a v dôsledku tohto postupu všeobecného súdu stav právnej neistoty sťažovateľa naďalej trvá.

K odstráneniu stavu právnej neistoty nedošlo ani po tom, čo sa sťažovateľ dožadoval zjednania nápravy u predsedu Okresného súdu Bratislava V. Sťažnosť nebola žiadnym spôsobom vybavená a k náprave nedošlo...

možno mať jednoznačne za to, že prietahy v predmetnom konaní neboli spôsobené právnou a faktickou zložitou veci. Taktiež zo správania sťažovateľa nemožno vyvodiť záver, že svojím konaním spôsobil prietahy v súdnom konaní, keďže sťažovateľ sa podal návrh, doložil všetky relevantné dôkazy a žiadal súd, aby vo veci konal.

Na základe uvedeného skutkového stavu veci je zrejmé, že súd do dnešného dňa nevykonal žiadny relevantný úkon, ktorý by viedol k efektívnemu odstráneniu stavu právnej neistoty a rýchlemu rozhodnutiu vo veci, keďže konanie trvá už viac ako 5 rokov, pričom nie je predpoklad jeho skorého právoplatného ukončenia. Pritom vzhľadom na predmet konania je promptné a skoré rozhodovanie veci požiadavkou vyplývajúcou priamo z ustanovení exekučného poriadku...»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom

Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod spis. zn.: 37Er 9866/2006 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava V prikazuje, aby vo veci vedenej pod spis. zn.: 37 Er 9866/2006 konal bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi... priznáva finančné zadosťučinenie 3.000,- EUR..., ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažovateľovi... priznáva náhradu trov konania, ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak to je možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie a prerokovanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 9866/2006.

Sťažovateľka vidí porušenie označených práv v nečinnosti okresného súdu pri rozhodovaní o jej návrhu doručenom okresnému súdu 13. marca 2008 na pripustenie zmeny

účastníka exekučného konania na strane oprávneného (tak, že účastníkom na strane oprávneného sa stáva sťažovateľka) a následne rozhodnutie o zmene súdneho exekútora.

Podľa sťažovateľky okresný súd ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nerozhodol o týchto jej návrhoch (obsiahnutých v podaní doručenom okresnému súdu 13. marca 2008).

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že sa domáhala ochrany svojich práv aj podaním sťažnosti na prietahy v konaní okresného súdu jeho predsedovi 26. februára 2013, ktorá ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebola vybavená.

Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 37 Er 9866/2006 zistil takýto priebeh sťažovateľkou namietaného súdneho konania:

Exekučné konanie sa začalo 14. decembra 2006 doručením návrhu oprávneného (A., spol. s r. o.) na vykonanie exekúcie proti povinnej (P. P.) súdnej exekútorke (Mgr. D. S.) o vymoženie 3 500 Sk s príslušenstvom.

Okresný súd poveril súdnu exekútoru vykonaním exekúcie poverením z 21. decembra 2006.

Sťažovateľka 13. marca 2008 doručila okresnému súdu v označenom exekučnom konaní návrh na pripustenie zmeny účastníka exekučného konania na strane oprávneného (tak, že účastníkom na strane oprávneného sa stáva sťažovateľka) a následne navrhovala rozhodnúť o zmene súdneho exekútora.

Sťažovateľka podaním doručeným okresnému súdu 26. januára 2009 žiadala o konanie vo veci a rozhodnutie o jej návrhoch obsiahnutých v jej podaní doručenom okresnému súdu 13. marca 2008.

Okresný súd uznesením z 3. februára 2009 (právoplatným 20. mája 2009) rozhodol o pripustení sťažovateľky do exekučného konania ako oprávnenej namiesto pôvodného oprávneného.

V spise sa nachádza pokyn súdnej tajomníčky z 21. mája 2009 pre kanceláriu, na predloženie spisu vyššiemu súdному úradníkovi na rozhodnutie o zmene exekútora.

Ďalší úkon okresného súdu bol vykonaný 23. júla 2013, keď okresný súd rozhodol uznesením o sťažovateľkou navrhovanej zmene súdneho exekútora.

Okresný súd na žiadosť ústavného súdu o poskytnutie informácie o spôsobe vybavenia sťažnosti sťažovateľky na prietahy v konaní (ktorú sťažovateľka pripojila k sťažnosti adresovanej ústavnému súdu a na ktorej sa nachádza odtlačok podacej pečiatky okresného súdu z 26. februára 2013) uviedol, že doručenie predmetnej sťažnosti okresnému súdu neevidujú v registri Spr a ani v príslušnom spise sp. zn. 37 Er 9866/2006.

Ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovел (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu

funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

Ústavný súd po vyhodnotení všetkých okolností danej veci uzatvára, že v postupe okresného súdu pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľky na zmenu súdneho exekútora zjavne došlo k priet'ahom, avšak v čase rozhodovania ústavného súdu okresný súd už o zmene súdneho exekútora rozhodol, čím vzniknutý priet'ah odstránil.

Ústavný súd vzhľadom na celkovú dĺžku exekučného konania (ktoré sa začalo v roku 2006), vznik účasti sťažovateľky v exekučnom konaní v roku 2009, predmet tohto exekučného konania (vyoženie pohľadávky v sume 3 500 Sk s príslušenstvom), ako aj vzhľadom na odstránenie sťažovateľkou namietanej nečinnosti okresného súdu v čase rozhodovania ústavného súdu konštatuje, že v posudzovanom konaní nezistil priet'ah takej intenzity, ktorý by mohol zakladať dôvod na vyslovenie porušenia označených základných a iných práv sťažovateľky v namietanom konaní a dôvod na zásah ústavného súdu do namietaného konania v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2013